

สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

สรุปผลการวิจัย

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ เป็นการณ์ศึกษาถึงการมีส่วนร่วมในการประกอบอาชีพของสตรีในพื้นที่เกษตริกลเมืองและайлเมือง โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาถึงสภาพทั่วไปและการมีส่วนร่วมในการประกอบอาชีพของสตรีในพื้นที่ทั้งสอง และเพื่อศึกษาถึงปัจจัยที่ทำให้สตรีมีส่วนร่วมในการประกอบอาชีพมากหรือน้อยแตกต่างกัน

กลุ่มประชากรตัวอย่างที่ศึกษาเป็นคู่สามี-ภรรยา จำนวน 101 คู่ รวมเป็นประชากรตัวอย่างจำนวน 202 ราย จากการสุ่มตัวอย่างแบบมีระบบ (Systematic random sampling) โดยประกอบด้วยคู่สามี-ภรรยาในพื้นที่เกษตริกลเมืองจำนวน 40 คู่ ซึ่งเป็นสามีชิกในหมู่บ้านบ้านใหม่ ตำบลนครเจติย์ อำเภอป่าช้าง จังหวัดลำพูน และเป็นคู่สามีภรรยา ในพื้นที่เกษตริกลเมืองจำนวน 61 คู่ ซึ่งเป็นสามีชิกในหมู่บ้านท่าช้าง ตำบลหนองล่อง อำเภอป่าช้าง จังหวัดลำพูน

สำหรับการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปใช้ค่าร้อยละ ค่าต่ำสุด ค่าสูงสุด ค่าเฉลี่ย การทดสอบสมมติฐาน ใช้การวิเคราะห์ตัวแปร Chi - Square สติติ Pearson Product Moment Correlation และสติติ T-test ผลการวิจัยสรุปได้ดังต่อไปนี้

ลักษณะพื้นฐานทั่วไป และการมีส่วนร่วมในการประกอบอาชีพของประชากรที่ศึกษา

ข้อมูลที่จะกล่าวถึงในส่วนแรกนี้ เป็นข้อมูลพื้นฐานทั่วไปของสตรี และการมีส่วนร่วมในการประกอบอาชีพของประชากรที่ศึกษา

อายุ ในพื้นที่เกษตริกลเมือง สตรีส่วนใหญ่ อายุ 24-50 ปี ในพื้นที่เกษตริกลเมืองสตรีส่วนใหญ่ อายุ 30-50 ปี อายุเฉลี่ยของสตรีทั้งสองพื้นที่ ประมาณ 39 ปี

ระดับการศึกษา สตรีส่วนใหญ่ทั้งในพื้นที่เกษตรไกลเมืองและไกลเมือง มีระดับการศึกษาอยู่ในระดับป্র遁มต้นถึงป্র遁มปลาย (หรือเทียบเท่า)

สถานภาพรายดับความเป็นอยู่ที่ผู้แทนชุมชนเป็นผู้ประเมิน ครึ่งหนึ่งของครอบครัวสตรีในพื้นที่เกษตรไกลเมืองและไกลเมือง มีสถานภาพรายดับความเป็นอยู่อยู่ในระดับปานกลาง ส่วนที่เหลืออยู่ในระดับยากจนมากกว่าระดับดีสักน้อย

ระดับความขยันหมั่นเพียรของสตรีที่ผู้แทนชุมชนเป็นผู้ประเมินในพื้นที่เกษตรไกลเมือง สตรีครึ่งหนึ่งมีระดับความขยันหมั่นเพียรอยู่ในระดับปานกลาง 1 ใน 3 อยู่ในระดับมาก และอยู่ในระดับน้อยร้อยละ 12.50 สตรีในพื้นที่เกษตรไกลเมือง 2 ใน 3 มีระดับความขยันหมั่นเพียรในระดับปานกลาง ที่เหลือมีความขยันหมั่นเพียรมากและน้อย ร้อยละ 21.31 และร้อยละ 16.39 ตามลำดับ

สถานภาพด้านผู้นำทางการในสังคม มีเพียงส่วนน้อยของสตรีในพื้นที่เกษตรไกลเมืองและไกลเมือง ที่มี และ/หรือเคยมีตำแหน่งด้านผู้นำทางการในสังคม

ลักษณะครอบครัวในพื้นที่เกษตรไกลเมือง ส่วนใหญ่เป็นครอบครัวเดียว คือร้อยละ 87.50 ในพื้นที่เกษตรไกลเมือง เป็นครอบครัวเดียวร้อยละ 60.66 และครอบครัวขยาย ร้อยละ 39.34 ซึ่งมีลักษณะครอบครัวขยายมากกว่าในพื้นที่เกษตรไกลเมืองถึง 3 เท่า

การมีบุตรในวัยก่อนเข้าเรียน พบว่าสตรีที่ศึกษาทั้งในพื้นที่เกษตรไกลเมืองและไกลเมือง ส่วนใหญ่ไม่มีบุตรในวัยก่อนเข้าเรียน ที่เหลือมีบุตรในวัยก่อนเข้าเรียนจำนวน 1 คน และไม่พบว่ามีบุตรในวัยก่อนเข้าเรียนจำนวนมากกว่า 1 คน

การมีบุตรในวัยเรียน ประมาณครึ่งหนึ่งของสตรีที่ศึกษา ในพื้นที่เกษตรไกลเมืองและไกลเมืองไม่มีบุตรในวัยเรียน ส่วนที่เหลือ 1 ใน 3 มีบุตรอยู่ในวัยเรียนจำนวน 1 คน มีประมาณ 1 ใน 10 มีบุตรอยู่ในวัยเรียนจำนวน 2 คน และไม่พบว่ามีบุตรในวัยเรียนมากกว่า 2 คน

การฝึกหัดจะในการประกอบอาชีพ สตรีที่ศึกษา 2 ใน 3 ในพื้นที่เกษตรไกลเมืองเคยผ่านการฝึกหัดจะในการประกอบอาชีพอื่น โดยผ่านการฝึกหัดจะอาชีพด้านการทำผ้ามากที่สุด คือ ร้อยละ 37.50 รองลงมา คือ การจักสาน และการปรุงอาหาร ร้อยละ 10 เท่ากัน และด้านงานเย็บผ้า ร้อยละ 5 แตกต่างจากพื้นที่เกษตรไกลเมืองที่สตรีส่วนใหญ่ไม่เคยผ่านการฝึกหัดจะในการประกอบอาชีพมาก่อน

ลักษณะการถือครองที่ติดข้องครอบครัวสตรี ในพื้นที่เกษตรไกลเมืองและไกลเมือง มีเพียงส่วนน้อยที่ไม่มีที่ติดถือครอง เกือบ 2 ใน 3 ของครอบครัวในพื้นที่เกษตรไกลเมืองมีที่ติดถือครองเป็นของตนเอง และ 1 ใน 3 เช่าจากผู้อื่น ส่วนในพื้นที่เกษตรไกลเมือง ส่วนใหญ่มีที่ติดถือครองเป็นของตนเอง และมีเพียงส่วนน้อยที่เช่าจากผู้อื่น

- ลักษณะการผลิตพืชตามฤดูกาล ในพื้นที่เกษตรไกลเมือง และไกลเมือง มีเพียงส่วนน้อยเท่านั้นที่ไม่ผลิตพืชเลย ในพื้นที่เกษตรไกลเมือง ส่วนใหญ่ผลิตพืชเฉพาะในฤดูแล้ง และอีกร้อยละ 10 ผลิตพืชตลอดปี ในขณะที่ในพื้นที่เกษตรไกลเมือง ไม่พบว่ามีผู้ที่ผลิตพืชเฉพาะในฤดูแล้งเพียงอย่างเดียว แต่พบว่าส่วนใหญ่ ผลิตพืชตลอดปี คือผลิตพืชทั้งในฤดูแล้งและฤดูฝน

การแลกเปลี่ยนแรงงานของสตรีในพื้นที่เกษตรไกลเมือง พบว่ามีไม่ถึงครึ่งหนึ่ง คือ อีกร้อยละ 40 ที่ทำงานแลกเปลี่ยนแรงงานในการผลิตพืช ส่วนในพื้นที่เกษตรไกลเมือง สตรีส่วนใหญ่ (อีกร้อยละ 81.97) มีการแลกเปลี่ยนแรงงานเพื่อการผลิตพืช

การรับจ้างทั่วไปในภาคเกษตร พบร้า 2 ใน 3 ของสตรีที่ศึกษาในพื้นที่เกษตรไกลเมืองและสตรีส่วนใหญ่ในพื้นที่เกษตรไกลเมือง (อีกร้อยละ 86.88) ทำงานรับจ้างทั่วไปในภาคเกษตร

การมีภาระหนี้สิน ประมาณ 1 ใน 3 ของครอบครัว ในพื้นที่เกษตรไกลเมืองยังคงมีภาระหนี้สินอยู่ โดยมีหนี้สินเฉลี่ย 6,042 บาทต่อครอบครัว โดยนำไปใช้เพื่ออาหาร ยาและการบริโภคอื่น ๆ มากที่สุด และจำนวนครึ่งหนึ่งของครอบครัวในพื้นที่เกษตรไกลเมือง ยังคงมีภาระหนี้สินอยู่ โดยมีหนี้สินเฉลี่ย 17,194 บาทต่อครอบครัว และนำไปใช้เพื่อการลงทุนทางการเกษตรมากที่สุด

การรับสื่อมวลชน ในพื้นที่เกษตรไกลเมืองโดยเฉลี่ยแล้วสตรีรับชมโทรทัศน์เฉลี่ย 1 ชั่วโมง 42 นาทีต่อวัน รับฟังจากวิทยุกระจายเสียงโดยเฉลี่ยประมาณ 22 นาทีต่อวัน และจากการอ่านหนังสือพิมพ์เฉลี่ยประมาณ 14 นาทีต่อสปดาห์ ในพื้นที่เกษตรไกลเมือง พบร้า สตรีรับชมโทรทัศน์โดยเฉลี่ย 1 ชั่วโมง 40 นาทีต่อวัน รับฟังวิทยุโดยเฉลี่ย 17 นาทีต่อวัน และจากหนังสือพิมพ์เฉลี่ย 9 นาทีต่อสปดาห์

ในพื้นที่เกษตรไกลเมืองขนาดที่ดินทำกินต่อครัวเรือนเฉลี่ยโดยประมาณเท่ากับ 5-1-72 ไร่-งาน-ตารางวา ซึ่งเฉลี่ยแล้วเป็นที่ไร่-นา 5-0-69 ไร่-งาน-

ตารางว่า และพื้นที่สวน 76 ตารางว่า ในพื้นที่เกษตรไกลเมืองขนาดที่ดินทำกินต่อครัวเรือนเฉลี่ยโดยประมาณเท่ากับ 3-3-68 ไร่-งาน-ตารางว่า ซึ่งเฉลี่ยแล้วเป็นที่ไร่-นา 2-0-60 ไร่-งาน-ตารางว่า และพื้นที่สวน 1-3-08 ไร่-งาน-ตารางว่า

รายได้ ในพื้นที่เกษตรไกลเมืองมีรายได้เฉลี่ยในการผลิตพืชในครัวเรือนโดยประมาณ 8,982 และ 27,024 บาทต่อปี ตามลำดับ รายได้จากการผลิตสัตว์ในครัวเรือนเฉลี่ยโดยประมาณเท่ากับ 2,016 และ 1,636 บาทต่อปี ตามลำดับ

กิจกรรมย่อยในการแลกเปลี่ยนแรงงาน พบว่าสตรีในพื้นที่เกษตรไกลเมือง 1 ใน 4 แลกเปลี่ยนแรงงานในการเตรียมก้า 1 ใน 3 แลกเปลี่ยนแรงงานในการปลูกและการเก็บเกี่ยวผลผลิตพืชไร่ และมีผู้ช่วยเล็กน้อย (ร้อยละ 10) ที่แลกเปลี่ยนแรงงาน ในการจัดการห้องการเก็บเกี่ยวพืชไร่ ได้แก่ คัด/ตัด กระเทียมหรือหัวหอม สวนในพื้นที่เกษตรไกลเมือง สตรีแลกเปลี่ยนแรงงานในการปลูกและเก็บเกี่ยวผลผลิตพืชไร่ถึงมากกว่าครึ่งหนึ่ง

การรับจ้างในภาคเกษตรในพื้นที่เกษตรไกลเมือง พบว่า เกือบ 1 ใน 3 ของสตรีรับจ้างในการปลูก และประมาณครึ่งหนึ่งรับจ้างเก็บเกี่ยวผลผลิตพืชไร่ แตกต่างจากในพื้นที่เกษตรไกลเมือง ที่สตรีสวนใหญ่ไปรับจ้างปลูก (ร้อยละ 72.13) และประมาณ 2 ใน 3 ไปรับจ้างเก็บเกี่ยวผลผลิตพืชไร่ และเกือบครึ่งหนึ่งของสตรีในพื้นที่นี้ไปรับจ้างจัดการห้องการเก็บเกี่ยวไม้ผล (คัดเกรดลำไย)

ในขั้นตอนการเตรียมต้น ในห้องสองพื้นที่ไม่พบว่าสตรีไปทำงานแลกเปลี่ยนแรงงานในขั้นตอนนี้ แต่ยังมีสตรีบางส่วนในพื้นที่เกษตรไกลเมืองไปรับจ้างทำงานในขั้นตอนนี้อู่ (ร้อยละ 15) และไม่พบเลยพื้นที่เกษตรไกลเมือง แต่บุรุษร้อยละ 20 และ 17.40 ในพื้นที่เกษตรไกลเมืองและไกลเมือง ไปแลกเปลี่ยนแรงงานในการเตรียมต้น และร้อยละ 15 และ 30.07 ไปทำงานรับจ้างในขั้นตอนนี้ (ตามลำดับ)

การทำงานนอกภาคเกษตร ในพื้นที่เกษตรไกลเมืองสตรีประมาณ 1 ใน 3 ทำงานทอผ้า ส่วนสตรีที่ทำงานเย็บผ้า จักสาน และทำงานในโรงงานอุตสาหกรรม มีประมาณร้อยละ 10 รองลงมา ประกอบการแปรรูปอาหาร และค้าขาย (ร้อยละ 7.5 และ ร้อยละ 5 ตามลำดับ) ในพื้นที่เกษตรไกลเมือง ไม่พบว่ามีสตรีทำงานเกี่ยวกับการทอผ้า จักสาน หรือแปรรูปอาหาร และมีสตรีเนี่ยงจำนำไว้มากที่ทำงาน

ในโรงงานอุตสาหกรรม ทำงานค้าขาย และเขียนผ้า กล่าวศิลป์ ร้อยละ 6.56 ร้อยละ 4.92 และ ร้อยละ 3.29 ตามลำดับ

ผลการทดสอบสมมติฐาน

จากการทดสอบสมมติฐาน พบรезультатทดสอบ คือ ในพื้นที่เกษตรไกลเมือง ภาระหนี้สินของครอบครัวสตรี การรับสื่อมวลชนของสตรี ขนาดที่ดินทำกินของครอบครัว อายุของสตรี รายได้รวมในครัวเรือน (ไม่นับรวมรายได้สตรีจากการรับจ้างอื่น) รายได้เฉลี่ยต่อคนในครัวเรือน (ไม่นับรวมรายได้สตรีจากการรับจ้างอื่น) ไม่มีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมในการประกอบอาชีพของสตรี และพบว่า จำนวนบุตรในวัยก่อนเข้าเรียน มีความสัมพันธ์ในทางลบกับการมีส่วนร่วมในการประกอบอาชีพของสตรี จำนวนบุตรในวัยเรียน มีความสัมพันธ์ในทางบวก กับการมีส่วนร่วมในการประกอบอาชีพของสตรี และความเห็นชอบของสามี มีความสัมพันธ์ในทางบวกกับการมีส่วนร่วมในการประกอบอาชีพของสตรี

ในพื้นที่เกษตรไกลเมือง พบว่า ภาระหนี้สินของครอบครัวสตรี จำนวนบุตร ในวัยเรียน การรับสื่อมวลชนของสตรี ขนาดที่ดินทำกินของครอบครัวสตรี อายุของสตรี จำนวนบุตรในวัยก่อนเข้าเรียน รายได้รวมในครัวเรือน (ไม่นับรวมรายได้สตรีจากการรับจ้างอื่น) รายได้เฉลี่ยต่อคนในครัวเรือน (ไม่นับรวมรายได้สตรีจากการรับจ้างอื่น) ไม่มีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมในการประกอบอาชีพของสตรี ส่วนความเห็นชอบของสามี มีความสัมพันธ์ทางบวก กับการมีส่วนร่วมในการประกอบอาชีพของสตรี

ในทั้งสองพื้นที่ พบร่วมกันว่า ความเห็นชอบของสามีมีอิทธิพลอย่างมาก ต่อการกำหนดบทบาทการทำงานให้กับภรรยา

ในพื้นที่เกษตรไกลเมือง และไกลเมือง พบว่า รายได้รวมในครัวเรือน (ไม่นับรวมรายได้สตรีจากการรับจ้างอื่น) และรายได้เฉลี่ยต่อคนในครัวเรือน (ไม่นับรวมรายได้สตรีจากการรับจ้างอื่น) ไม่มีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมในการประกอบอาชีพของสตรี ซึ่งไม่นับรวมชั่วโมงทำงานในภาคเกษตรที่ทำพร้อมกับสามี สถานภาพระดับความเป็นอยู่ของครอบครัวสตรี ไม่มีความสัมพันธ์กับการมี

ส่วนร่วมในการปะกอบอาชีพของสตรีในพื้นที่เกษตรไกลเมือง แต่มีความล้มเหลวที่กันในพื้นที่เกษตรไกลเมือง

ความขยันหมั่นเพียรของสตรี ไม่มีความล้มเหลวที่กับการมีส่วนร่วมในการปะกอบอาชีพของสตรี ในพื้นที่เกษตรไกลเมือง แต่มีความล้มเหลวที่กันในพื้นที่เกษตรไกลเมือง

ระดับการศึกษาของสตรี ไม่มีความล้มเหลวที่กับการมีส่วนร่วมในการปะกอบอาชีพของสตรีทั้ง ในพื้นที่เกษตรไกลเมืองและไกลเมือง

ในพื้นที่เกษตรไกลเมือง การมีส่วนร่วมในการปะกอบอาชีพของสตรี ไม่มีความแตกต่างกัน เมื่อเปรียบเทียบตามลักษณะของครอบครัว การผ่านการฝึกทักษะในการปะกอบอาชีพอื่นนอกอาชีพการเกษตร และสถานภาพด้านผู้นำทางการในลังคม

ในพื้นที่เกษตรไกลเมือง การมีส่วนร่วมในการปะกอบอาชีพของสตรี ไม่มีความแตกต่างกัน เมื่อเปรียบเทียบตาม ลักษณะของครอบครัว การผ่านการฝึกทักษะในการปะกอบอาชีพอื่นนอกอาชีพการเกษตร แต่มีความแตกต่างกันตามสถานภาพด้านผู้นำทางการในลังคม

การมีส่วนร่วมในการปะกอบอาชีพ ของบุรุษและสตรี ที่เป็นคู่สามี-ภรรยา ในพื้นที่เกษตรไกลเมืองไม่แตกต่างกัน ทั้งการทำงานรวมทุกกิจกรรม การทำงานนอกภาคเกษตรและการทำงานในภาคเกษตร แต่เมื่อแยกพิจารณาตามกิจกรรมการทำงาน ในการเกษตร พบว่า สามีมีส่วนร่วมในการทำงาน เพื่อการผลิตพืชและการผลิตสัตว์มากกว่าภรรยา แต่ในการทำงานรับจ้างทั่วไปในภาคเกษตร ภรรยา มีส่วนร่วมในการทำงานมากกว่าสามี และคู่สามีภรรยาทำงานในการแลกเปลี่ยนแรงงานเท่า ๆ กัน ในพื้นที่เกษตรไกลเมือง พบว่าสามีมีส่วนร่วมในการผลิตพืชเกษตร และในการปะกอบอาชีพนอกภาคเกษตรมากกว่าภรรยา ในขณะที่ภรรยาทำงานในการแลกเปลี่ยนแรงงาน และรับจ้างทั่วไปในภาคเกษตรมากกว่าสามี ในการทำงานเพื่อการผลิตสัตว์ คู่สามี-ภรรยาทำงานเท่า ๆ กัน

สตรีในพื้นที่เกษตรไกลเมือง มีส่วนร่วมในการปะกอบอาชีพโดยรวมมากกว่าสตรีในพื้นที่เกษตรไกลเมือง ซึ่งเมื่อพิจารณาแยกเป็นกิจกรรมย่อย พบว่าสตรีในพื้นที่เกษตรไกลเมือง มีส่วนร่วมในการปะกอบอาชีพนอกภาคเกษตร มากกว่าสตรีในพื้นที่เกษตรไกลเมือง และสตรีในพื้นที่เกษตรไกลเมืองมีส่วนร่วมในการทำงานในภาค

เกษตร มากกว่าสตรีในพื้นที่เกษตรไกลเมือง ห้องการทำงานเพื่อการผลิตฟิช การแลกเปลี่ยนแรงงาน และการรับจ้างทั่วไปในภาคเกษตร ยกเว้นการมีส่วนร่วมในการทำงานเพื่อการผลิตสัตว์ของสตรี ที่พบว่าไม่แตกต่างกันในทั้งสองพื้นที่

พื้นที่เกษตรไกลเมือง สา มีมีส่วนร่วมในการทำงาน ในขั้นตอนการเตรียมแปลงก้าว การใส่ปุ๋ยก้าว การผ้าถางทำความสะอาดแปลงปลูก การใส่ปุ๋ย การพ่นยา การควบคุมน้ำ การกำจัดวัชพืช การนวด-ผัด และการขยี้ด้วยมากกว่าภารรยา และภารรยาทำงานในขั้นตอนการขุดหลุมและปลูก (รวมยอด กลบ และหัวแมล็ด) มากกว่าสา มี ส่วนขั้นตอนที่ทำเท่า ๆ กัน ศือ ขั้นตอนการให้น้ำก้าว การถอนก้าว และมัดไปดำเนิน การเก็บเกี่ยว การมัด-รวมกอง และไม่พบว่าสตรีลงมือปฏิบัติในขั้นตอนการผ่านแยกก้าว การยกร่องทำแปลง การตัดแต่งกิ่งไม้ผล

พื้นที่เกษตรไกลเมือง สา มีมีส่วนร่วมในการทำงาน ในขั้นตอนการเตรียมแปลงก้าว การยกร่องทำแปลง การผ้าถางเพื่อทำความสะอาดแปลงปลูก การใส่ปุ๋ย การพ่นยา การควบคุมน้ำ การนวด-ผัด และการขยี้ด้วยมากกว่าภารรยา ขั้นตอนที่ทำงานเท่า ๆ กัน ได้แก่ ขั้นตอนการใส่ปุ๋ยก้าว การผ่านแยกก้าว การให้น้ำก้าว การถอนก้าวและมัดไปดำเนิน การขุดหลุมและปลูก (รวมยอด กลบ หัวแมล็ด) การกำจัดวัชพืช การเก็บเกี่ยว การมัด-รวมกอง และการคัดเกรด และไม่พบว่า สตรีลงมือปฏิบัติในขั้นตอนการผ่านแยกก้าว และการตัดแต่งกิ่งไม้ผล

พื้นที่เกษตรไกลเมือง ภารรยา มีส่วนร่วมในการไปรับจ้างเก็บเกี่ยวมากกว่าสา มี และทำงานรับจ้างเตรียมแปลงและรับจ้างปลูกเท่า ๆ กัน ไม่พบว่าบุรุษมีส่วนร่วมในการรับจ้างกำจัดวัชพืช(แต่กำจัดวัชพืชในแปลงปลูกของตนเอง) และรับจ้างจัดการหลังการเก็บเกี่ยวไม้ผล (คัดเกรดลำไย) ในขณะที่สตรีนิยมไปรับจ้างคัดเกรดลำไย กันเป็นจำนวนมาก การรับจ้างสตรีไม่มีส่วนร่วมดือขั้นตอนการนวด-ผัด ในพื้นที่เกษตรไกลเมือง ขั้นตอนการรับจ้างที่สา มีมีส่วนร่วมมากกว่าภารรยา ศือ ขั้นตอนการเตรียมแปลง และขยี้ด้วย ซึ่งเป็นงานที่ต้องใช้แรงงานจำนวนมากและเป็นงานที่หมายกับผู้ชายมากกว่า ขั้นตอนการปลูก และการจัดการหลังการเก็บเกี่ยวไม้ผล (คัดเกรดลำไย) เป็นขั้นตอนที่ ภารรยา มีส่วนร่วมมากกว่าสา มี ขั้นตอนที่บุรุษไม่มีส่วนร่วมในการรับจ้างเลย (แต่ปฏิบัติในไร่-นาของตนเอง) ศือ การกำจัดวัชพืช ส่วนขั้นตอนที่สตรีไม่มีส่วนร่วม ในการรับจ้าง (แต่ปฏิบัติในไร่-นาของตนเอง) ศือ การมัด-รวมกองและการนวด-ผัด

ข้อเสนอแนะจากผลการวิจัย

ข้อเสนอแนะจากผลการวิจัยแบ่งออกเป็น 2 ส่วน คือ

1. ข้อเสนอแนะเพื่อใช้เป็นแนวทางในการวางแผน และปรับปรุงด้านการส่งเสริมการเกษตรและการพัฒนาอาชีพ
2. ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

1. ข้อเสนอแนะเพื่อใช้เป็นแนวทางในการวางแผน และปรับปรุงด้านการส่งเสริมการเกษตรและการพัฒนาอาชีพ

1.1 จากผลการวิจัยพบว่า สร้างในพื้นที่เกษตรไกลเมืองมีส่วนร่วมในการประกอบอาชีพนอกภาคเกษตร มากกว่าสร้างในพื้นที่เกษตรไกลเมือง และสร้างในพื้นที่เกษตรไกลเมือง มีส่วนร่วมในการประกอบอาชีพในภาคเกษตร มากกว่าสร้างในพื้นที่เกษตรไกลเมือง การส่งเสริมการเกษตรและอาชีพอื่นนอกภาคเกษตร จึงควรตรยหันกถึงสภาพพื้นที่ที่จะเข้าไปส่งเสริม เพื่อให้บุคคลเป้าหมายสามารถนำความรู้ที่ได้รับจากการส่งเสริมไปใช้ได้ในชีวิตจริง อีกทั้งยังช่วยลดความสูญเปล่าในการบริหารงบประมาณทางด้านการส่งเสริมการเกษตรและการพัฒนาอาชีพ

1.2 เนื่องจากการมีบุตรในวัยเรียน เป็นการเพิ่มภาระค่าใช้จ่ายให้กับครอบครัว ประกอบกับภาวะทางเศรษฐกิจของครอบครัวส่วนใหญ่ในชนบท ยังไม่เอื้ออำนวยให้สังบุตรเรียนต่อในชั้นเรียนสูงกว่าระดับการศึกษาภาคปั้งคับ ซึ่งเยาวชนที่จบผู้ฝึกอบรมค่าการศึกษาภาคปั้งคับ จะเติบโตเป็นแรงงานที่ขาดการศึกษาประสบการณ์ด้านวิชาชีพ ส่งผลให้แรงงานในอนาคตมีคุณภาพต่ำ จึงควรที่ผู้ที่เกี่ยวข้องจะได้ทราบถึงการส่งเสริมวิชาชีพให้กับเยาวชน อาจเป็นวิชาชีพใหม่หรือนอกภาคเกษตร เพื่อเป็นการบูรณาการในการสร้างแรงงานที่มีคุณภาพต่อไป

1.3 จากการวิจัยพบว่า ในพื้นที่เกษตรไกลเมืองและไกลเมือง มีจำนวนครอบครัวที่มีสถานภาพระดับความเป็นอยู่ที่ยากจน มากกว่าที่มีสถานภาพระดับความเป็นอยู่ในระดับดี ผู้ที่เกี่ยวข้องในงานพัฒนาการเกษตรหรือพัฒนาอาชีพในชนบท จึงควรคำนึงถึงกลุ่มบุคคลเหล่านี้ด้วย โดยการวางแผนการส่งเสริมการเกษตรและสร้าง

อาชีพ ควรมีการกำหนดกลุ่มบุคคล เป้าหมายให้ชัดเจน

1.4 จากการวิจัยพบว่า สตรีที่มีบุตรในวัยก่อนเข้าเรียน ต้องใช้เวลาในการดูแลบุตรมาก จึงควรสนับสนุนให้มีการสร้างสถานรับเลี้ยงเด็กอ่อนก่อนวัยเรียน หรือโรงเรียนอนุบาลขึ้นในชุมชน การนำเด็กไปฝากเลี้ยงกับสถานที่รับเลี้ยง จะทำให้สตรีมีเวลาในการประกอบอาชีพ เพื่อสร้างรายได้ให้กับครอบครัวมากขึ้น

1.5 จากการสำรวจ ปัญหาหนึ่งที่พบคือ ผลผลิตทางการเกษตรมีมากเกินความต้องการของตลาด ส่วนปัญหาในการผลิตลิน dane ออกภาคเกษตร เช่น การห่อผ้าพบว่า ตลอดระยะเวลาหลายปีสตรีไม่ได้รับการพัฒนาฝีมือในการผลิตเพิ่มขึ้นเลย การติดตามและประเมินผลภายหลังการลงเสริมการเกษตรและการลงเสริมอาชีพ จึงเป็นขั้นตอนสำคัญที่ควรจัดให้มีขึ้น เพื่อนำผลที่ได้จากการติดตามและประเมินผลไปใช้ปรับปรุงการลงเสริมในครั้งต่อไป

1.6 ใน การผลิตทางการเกษตร พบว่า มีหลายขั้นตอนที่สตรีและบุตรช่วยมือปฏิบัติในปริมาณแตกต่างกัน หรือบางขั้นตอน เช่น การพ่นสารเคมี ในบางพื้นที่ไม่พบว่าสตรีได้ลงมือปฏิบัติ ดังนั้นการลงเสริมวิทยาการที่เกี่ยวข้องในแต่ละขั้นตอนการผลิต จึงควรที่จะมีการกำหนดบุคคล เป้าหมายให้ตรงประเด็นที่จะนำไปส่งเสริม เพื่อให้เกิดการนำไปปฏิบัติจริงในภาคสนาม

1.7 เทคนิคการเก็บรวบรวมข้อมูล เพื่อใช้เป็นข้อมูลพื้นฐานในการเข้าถึงบุคคล เป้าหมายในการลงเสริมการเกษตรและพัฒนาอาชีพ ประการหนึ่ง คือ ใช้การประเมินสภาพชุมบทแบบมีส่วนร่วม (Participatory Rural Appraisal) เป็นการรวบรวมข้อมูลแบบมีส่วนร่วม โดยเน้นที่การมีปฏิสัมพันธ์กับบุคคลในชุมชน ซึ่งจากการวิจัยจะเห็นว่า ข้อมูลบางเรื่อง เช่น สถานภาพรายดับความเป็นอยู่ของครอบครัวสตรี ระดับความขั้นหนั่นของสตรี สามารถใช้วิธีการนี้ได้ เป็นการประหยัดเวลาในการออกแบบ วิเคราะห์ความสามารถให้ชัดเจนได้ริชชิฟ

2. ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 เนื่องจากการวิจัยในครั้งนี้ เป็นเพียงกรณีศึกษาที่ใช้หมู่บ้านหนึ่งเป็นตัวแทนพื้นที่เกษตรไกลเมือง และอีกหมู่บ้านหนึ่ง เป็นตัวแทนของพื้นที่เกษตรไกลเมืองตั้งนั้น งานวิจัยในครั้งต่อไปจะใช้ประชากรตัวอย่างจากหลายหมู่บ้าน และใช้จำนวนประชากรมากขึ้น เพื่อให้เห็นภาพลรุปของความแตกต่างระหว่างพื้นที่ได้ชัดเจนมากยิ่งขึ้น

2.2 จากการวิจัยพบว่า ความเห็นชอบของสามีมีอิทธิพลอย่างมากต่อการกำหนดบทบาทในการประกอบอาชีพของภรรยา จึงควรที่จะมีการศึกษาโดยตรงถึงทัศนคติของสามีในการให้ภรรยาเข้ามามีส่วนร่วมในการประกอบอาชีพ เพื่อแสดงให้เห็นถึงความต้องการของครอบครัวในการกำหนดทิศทางการทำงานของสตรี ส่งผลให้สามารถใช้เป็นแนวทางในการกำหนดอาชีพที่จะนำไปสู่เสริมได้ต่อไป